

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnilstvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodničkove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 19.

V Ljubljani, v sredo 24. januarija 1894.

Letnik XXII.

„Vihar v kozarcu“.

Iz Celovca, dne 21. jan.

Pravecati „vihar v steklenici vode“ nastal je med našimi liberalci vsled dogodkov pri zadnjem volilnem shodu Steinwendrovem, o katerih sem vam že poročal. Istina je, da so vredniki nesramne beljaške „Deutsche allgemeine Zeitung“ vrgli raz državnoborski sedež mogočnega voditelja avstrijskih nemških nacionalcev! Istina je dalje, da je omenjeni list, ki kakor znano v jedno mer bruha svoje smeti i na nas Slovence, podkupljen po nekem Paulu Pacherju. To vedeli smo tudi že prej, da je list podkupljen, Steinwender je sedaj stvar čisto razkril in povedal i kupno ceno.

Dogodki zadnjega tedna pa nam zgovorno pričajo, kako razkosana, podjedena je nasprotna nemško-liberalna ali nacionalna stranka. Družji jih jedino le peklensko sovraštvo zoper nas — Slovence! Kjer treba udrihati po nas, nam kratiti naše pravice, blatiti slovensko duhovščino in slovenske rodoljube. — tam je nasprotna klika složna in jedina, drugače ne.

O zadnjem pomenljivem volilnem shodu pripovedujejo listi dokaj čudne stvari. Pravijo, da zaupnica dr. Steinwenderu ni dobila večine 2 glasov. Nezaupnica pa bi bila dobila, da bi se bilo o nji glasovalo, večine 60 glasov proti 30. Po poročilu beljaškega lista izjavil je Steinwender, da „dobi 20 mandatov v krajih, ki bi si šteli v čast imeti ga poslancem. O tako nehvaležnem prebivalstvu pa noče nič več vedeti“.

Da potolažijo dr. Steinwendera zbog zadnjega poraza izvolili so ga občinski zastopi v Greifenburgu, Sovodnji, Šmohoru, Zg. Beli, Špitalu in menda i drugod častnim občanom dotičnih mest.

Kot kandidatje za izpraznjeno državnoborsko mesto se imenujejo poleg Steinwenderja samega še

vitez Schönerer, socijalni demokrat Schatzmajer in omenjeni Paul Pacher. Kandidatov torej ne manjka! Izvoljen pa bo gotovo zopet Steinwender. Celovške „Fr. St.“ pravijo, da bo Steinwender gotovo zopet izvoljen, akoravno tudi ne vsprejme kandidature.

Dne 19. t. m. je bil v Beljaku ustanovni zbor novega društva „Deutscher Volksverein“ za Zgornjo Koroško. Zbor se je pečal največ z dr. Steinwendrom, kateremu se je tu slovesno izreklo „zupanje“ volilcev. Tu se je hotelo popraviti, kar se je bilo teden prej zgrešilo. Govorili so za dr. Steinwendera dr. Aichelberg, Klemenčič in „odlični“ pristajači zedinjene levice — Ghon! To je pač zanimivo! Sprejela se je dolga resolucija, s katero volilci „obžalujejo“ zadnje dogodke in druge občine pozivljajo, naj se pridružijo tej zaupnici in dr. Steinwendra zopet volijo. Sklenilo se je tudi k bivšemu poslancu odposlati deputacijo, ki ga naj prosi, da zopet prevzame kandidaturo!

Kakor se govori, bode iz dogodkov minulih dnij izraslo precej — procesov. Gospoda si bo začela prati umazano perilo, katerega je na jedni, kakor na drugi strani desti! Radovedni smo, kako se vse konča!

—m—

Iz sabora hrvatskega.

Iz Zagreba, 19. januarija.
(Konec.)

Slednjič je bil proračun sprejet brez dalnje debate v prvem in drugem branju, a v seji 17. tudi v tretjem z ogromno večino vladne stranke. V tej seji sta bili stavljeni tudi dve interpelaciji. Dr. Frank se je zavzel v svoji interpelaciji za delavce, češ, da jim vlada krivico dela, ker noče potrditi pravil njihovega obrazovalnega društva, in ker oistro pazi, kaj se godi v njihovih skupščinah.

Dr. Frank trdi, da je tudi pri nas nastopilo delavsko vprašanje, pa da ga je treba povoljno re-

šiti na način, da se delavskemu stanu podeli vse pravice, kakor posestnikom.

Po našem mnenju pa v Zagrebu še nima delavskega vprašanja, ker pri nas so delavci tako dobro plačani, da morejo prav lahko shajati. Vse to vprašanje pa so hoteli izzvati neki hujšaki, večidel doseljeni iz Gradca, Dunaja in Budimpešte, a naše redarstvo jih je v njihovem delovanju zaprečilo, kajti oni so širili nevarne socijalistične ideje med priproste naše delavce, ki pa živé prav lahko brez takih neumnih mislij, kakoršne so širili omenjeni nemški in mažarski glasniki med nami.

Ce se je mislil dr. Frank zavzeti za delavce v tem smislu, kakor želé omenjeni glasniki zunanjih delavskih društev, potem njegove interpelacije ne razumimo, posebno če trdi, da more našim delavcem biti dobro le v zedinjeni Hrvatski.

Ravno omenjeni vodje so pri vsaki priložnosti pokazali, da niso prijatelji narodnostne ideje, marveč da jo prezirajo, in tako so se izjavili tudi že hrvatski delavci na svojih skupščinah.

Redarstvo vrši le svojo dolžnost, če ne dopušča, da se trosijo nevarni nauki med narod, a za narodnega poslanca ni umestno, da se zavzema za delavski stan v tem oziru.

Drugo interpelacijo je stavil poslanec Barčić gledé civilnega zakona na Reki. On vpraša namreč bana, kaj misli storiti, če bode ogerska vlada hotela uvesti tudi na Reki in v okolici civilni zakon, ako bode v ogerskem saboru sprejet. Na Reki se po obstoječih postavah ta novi zakon ne more uvesti, dokler se v tej zadevi ni izjavil hrvatski sabor. Vsaj po pogodbi bi moralo tako biti, kajti na Reki obstoji še vedno, kakor v celi Hrvatski, konkordat, in ogerska vlada ni pooblaščená po pogodbi, da sama izvaja novotarije na reškem teritoriju.

Ban hrvatski je dolžan, da brani pogodbene pravice tudi na Reki, kajti pogodba gledé Reke še

LISTEK

Ščuka sv. Tomaža.

Vesela slika iz časa tlake. Češki spisal Dr. H.
(Konec.)

„Ali je notri?“ vprašali so radovedneži. Kokodak si je zavihal rokave in iskal ščuko v sodu.

„Pazite, da vas ne vgrizne“, norčevali so se iz njega nekateri.

„Ne bo ga vgriznila, nič se ni bati“, smejal se je kovač.

„Ali mislite, da ima ščuka zobe? Ni mogoče!“ kregali so se zopet drugi.

„Seveda jih ima in grize, ampak kako vas more vgrizniti tukaj-le v sodu, ko se potepa že neke v sredi ribnjaka!“

Pa res, ko bi se bil potapljaj star bajtar v velikem sodu do božjega večera, bi ne bil našel ščuke.

„Kaj pa počnemo zdaj?“ obrnil se je Kokodak ves pobit k svojim vaščanom.

„Take modro bi znali tudi mi vprašati. Ne vprašaj, marveč povej hitro, kaj hočeš zdaj storiti!“

„Jaz res ne vem. Jaz se menda vtopim, ni druge pomoči!“ javkal je nesrečni Kokodak, preli-

vaje grenke solze. „Kje dobiti novo ribo, ščuko, najmanje pet funtov težko ščuko! Tukaj-le je, v ribnjaku, pa jo lovite! Da bi pa šli domov, tri ure pota in drugo kupili? To ne gre, na gradu že čakajo.“

Pa zares so že pričakovali.

„Zakaj pa ne gredo, kje se mudijo, nerodneži?“ čudil se je jezno oskrbnik.

„Najbrž so imeli razpokan sod, voda jim je na potu iztekla, pa zdaj nalivajo nove.“

„Morda jim je ščuka cepnila in jo zdaj vzbujajo.“

„Prav dobro, da ste me spomnili. Moramo paziti, če je še živa. Ali slišite, kako se krohotajo? Nekaj se jim je moralo prigoditi.“

Čez pol ure so bili tlačani na grajskem dvorišču.

„Milostljiva gospoda, pripeljali smo ščuko sv. Tomaža!“ začel je Kokodak s tresočim glasom odkrivši glavo. „Ščuka se mora skuhati že na dan sv. Tomaža, ako kdo hoče, da je na sveti večer okusna.“

„Mi jo že kuhamo danes in sicer ono, katero smo dobili od vas lani, in katera se je potepala do danes v ribnjaku.“

„Naj blagovoli torej milostljiva gospoda ohraniti to-le ščuko v ribnjaku za drugo leto.“

„Ohranimo je, če je vsaj pet funtov —“

„Je še več —“

„Ali je živa, zdrava —?“

„Da.“

„Snmite torej sod in prinesite vago.“

Položili so sod na tlak, sneli velik kamen, ki je ležal na pokrovu, sneli pokrov, in iz sode je pomolil glavo — čevljar Ščuka. Ogromni, razuzdani smeh je zadonel po vsem dvorišču. Samo Ščuka je mežikal žalostno s svojimi sivimi očmi, samo bajtar in „orator“ Kokodak je stal žalosten in potr ti pri sodu.

„Rekel si, da mi pelješ ščuko sv. Tomaža!“ dejal je na videzno strogo baron, ko se je že naveličal smeha.

„Da, gospod baron.“

„Pa to ni ščuka!“

„Milostljivi gospod baron, motite se, jaz sem res Ščuka“, tresel se je čevljar.

„Pa jaz hočem ribo — ščuko!“

„Ta nam je pobegnila v grajski ribnjak“, jecljal je stari Kokodak in pripovedoval na široko celo dogodbo. Drugi so pritrdili. „Milostljivi gospod ne bo tedaj ničesa izgubil; ker pa moramo ščuko pripeljati v grad in ne v ribnjak, torej smo drugo pripeljali.“

3/4 6 m. m.

ni odstranjena, dolžnost ogerske in hrvatske vlade pa je, da se tudi po njej ravnata.

Kar poslanec Barčić tukaj trdi in brani, je popolnoma v redu, ali z njegove izjave, da je tudi on za civilni zakon zavzet, in da zahteva sporazumek med ogersko in hrvatsko vlado samo zaradi tega, da se pogodba ne krši, ne moremo odobravati, in to tem manj, ker je ves hrvatski narod nasproti civilnemu zakonu, a posebno še narod v Primorju, kjer je Barčić za poslanca izvoljen.

Kaj porečejo njegovi volilci na to izjavo? Zadovoljni gotovo ne morejo biti, in to tem manj, ker je pri tej priložnosti čisto po nepotrebnem razžalil senjskega škofa, češ, da se on še do zdaj ni vzdignil proti uvedanju civilnega zakona na Reki, ker se ne bi zaradi tega rad zameril vladi, kajti zagrebška nadškofijska stolica še ni popolnjena.

Ta izjava je bila čisto neumestna, kajti sam Barčić se bode prepričal, da se bodo vzdignili vsi naši škofje proti civilnemu zakonu, če ga bodo hoteli na Hrvatskem uvesti, ker to je njihova dolžnost kot višjih duhovnih pastirjev, kakor je gotovo tudi njegova, da zastopa svoje katoliške volilce, in da se ne izjavlja v saboru proti njihovemu verskemu prepričanju gledé civilnega zakona, ter jih tako prisili, da se tudi oni zaradi omenjene izjave kot zvesti katoliki proti njemu postavijo ter ga pozovejo na odgovornost.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. januarja.

Zimske vojaške vaje. Letos se je govorilo, da se v februarju skličejo zimske vojaške vaje. Vojaški krogi so se baje resno pečali s to stvarjo, ali vojni minister se jej je uprl, ker pozna kot dolgoletni poveljnik v Galiciji klimatične razmere v teh krajih. Avstrijski vojaki niso oblečeni za take zimske manevre. Ruski vojaki imajo lahke kožuhe in debele plašče, torej lahko po zimi se vadijo, ali avstrijski pa s takimi stvarmi niso preskrbljeni. Sedaj se baje v vojaških krogih premišljuje, kako obleko bi vojakom napravili za zimo, ko bi le prišli časi, da bi morali avstrijski vojaki morda po zimi celo na bojišče.

Hitri razpis dopolnilne volitve. Dne 16. t. m. je umrl moravski deželni poslanec Panovsky in dne 18. je pa že namestništvo razpisalo novo volitev na 24. dan februarja. Vlada pa ima svoje vzroke, da tako hiti z volitvijo. Panovsky je bil še le na novo voljen poslanec. Izvoljen je bil z dvema glasoma večine. Ker je pa zanj glasovalo 68 oseb, ki prav za prav še volilne pravice nimajo, bi moral prav za prav češki kandidat Dvořak vstopiti v deželni zbor. Ker je pa stvar precej umazana, je vladi ležeče na tem, da ne pride v zboru na vrsto, in je zatorej razpisala takoj novo volitev. Čehi bi bili sicer zahtevali, da se Dvořak kar pokliče v zbor, ker je imel faktično večino pravih volilcev.

Dunajski demokratje in koalicija. Pri nekem shodu dunajskih demokratov se je pokazalo, da je tudi mej njimi nekaj prijateljev se-

„Ze verjamem in sprejem. Naložite sod na voz, pokrite ga in vozite — vam bom že pokazal, kje imate šuko zvrniti.“

Pritisnili so Šuko v sod, pokrili in vozili k ribnjaku.

„Tukaj zvrnite to svojo šuko!“

Tanek led je pokrival gladino ribnjaka. Ubogi Šuka! Pa se niso mogli ustaviti. Sneli so sod, nagnili — in revež Šuka je brodil in mahal kakor raca v mrzli vodi.

„Poberi se ven! klical je baron, vesel, da si je kaj izvirnega izmislil.

Šuka je izplaval na suho.

„Čegava je bila misel, da so tebe v sod dali in pripeljali?“ vprašal je baron na vsem delu telesa se tresočega Šuko.

„Moja!“

„Kaj ti je obljubil za to Kokodak?“

„Polovico svinje.“

„No, za polovico svinje je že vredno kopati se na dan sv. Tomaža.“

Vaščanje so zavili Šuko v slamo, položili ga na voz, pokrili s plahto in kožuhom in se vračali smejoč se in kričeč. — Čevljar Šuka pa se je kmalu posušil in ogrel ter naslednje tedne za okrepčavo vžival na sv. Tomaža dan s kopanjem zasluženo svinjino.

Posl. P.

danje vlade. Posebno neki Brüll je odločno zagovarjal koalicijo, kar ne kaže, da bi demokratje bili v opoziciji vkupe z Mladočehi. Posebno dobra se mu zdi koalicija zaradi tega, ker sedaj mora vsaka stranka nekaj potrpeti, nobena stranka ne doseže vsega, kar bi rada in to je v Avstriji še najbolje. Ugaja mu sedanja vlada zaradi tega, ker bode red naredila na Češkem, kjer je izjemno stanje potrebno. Mladočehi niso nobena demokratična stranka in nesreča bi bila za Avstrijo, ko bi dosegli, kar želé. Govornik je bil za to, da demokratje počakajo, kaj bode vse storila sedanja vlada. Mnogi so pritrjevali govorniku. Večina je pa vendar izrekla se proti vladi. Posebno Kronaueter še ne mara vstopiti v vladni tabor, dasi bi to njegovim volilcem v dunajskem notranjem mestu najbrž ugajalo. Seveda v koaliciji bi ne mogel več tako zabavljati zoper vero in cerkev, kakor on dela sedaj. Seveda Brüll in somišljeniki so pa za koalicijo tudi le iz nasprotja do Čehov. Veseli jih, da vlada s Čehi precej ostro postopa. To je pač zares demokratično!

Nov udarec za ogersko vlado. Dosedaj se je mislilo, da bode skrajna levica kakor jeden mož glasovala za vladno cerkveno politiko, sedaj pa že tudi v tej stranki vre. Skrajna opozicija je sicer za civilni zakon ali ne mara, da bi baš sedanja vlada ga uvela, ta stvar mora počakati kako ministerstvo iz skrajne levice. Nekateri listi te stranke že pišejo, da mora skrajna levica glasovati proti vladi, ker sicer škoduje le sebi in sedanji vladi utrdi stališče. Čim dalje bodo vladali liberalci, tembolj bode v narodu se poizgubilo navdušenje za načela skrajne levice. Za vlado bi bil silen udarec, če bi vsa skrajna levica glasovala proti njej. Potem bi s svojimi predlogami celo v zbornici poslancev prišla v manjšino. Prijetno za vlado že tako ni, da je navezana na pomoč teh skrajnih elementov. Vladna stranka že sama čuti, kako se jej že majejo tla, zaradi tega misli po vseh večjih mestih sklicati shode, po katerih bode demonstrovala za civilni zakon. Seveda v mestih bodo se taki shodi pač posrečili, ker ima velik vpliv židovstvo, ali na kmetih se liberalni gospodje niti poskusiti ne upajo javno delati kake propagande za vladno politiko, ker vedo, da bi korenito pozebli.

Srbija obrača sedaj zopet vso pozornost nase, ker se pripravlja nov prevrat. Kako se stvari rešijo, se še ne vé. Kralji, oziroma njegov oče, Milan, ne mara kar odriniti radikalcev, ako hočejo nastopiti pametno pot. Zahteva se od njih samo, da se odreče skupščina vsakemu vplivu vnanje politike, da bode kralj sam po svoji volji imenoval vojnega ministra in se osnuje od vlade popolnoma neodvisna vojaška pisarna, da se naredi red v financah in skrbi za varnost v deželi. To so stvari, v katere bode javljane kaka radikalna vlada privolila. Vplivu na vnanjo politiko se odreči ne more, ker bi potem ne mogla naroda tako lahko slepiti s tem, da mu obeta osnovo velike Srbije. Red v financih se ne dá napraviti brez strogega iztirjanja davkov, kar bi jih pripravilo le ob popularnost. Za varnost v deželi je radikalcem težko skrbeti, ker ta stranka ima zveze z raznimi dvomljivimi elementi, katere je porabljala proti drugim strankam. Zato ni verjetno, da bi se z radikaleci doseglo kako sporazumljenje. Nekateri mislijo, da je v Srbiji le dvoje mogoče, koalicija vseh zmernejših elementov ali pa strog absolutizem.

Črnogorci in Albanci. Poslednji čas je bilo več bojov mej Črnogorci in Albanci. Po zadnjih poročilih pa ti poboji nimajo nobenega političnega pomena. Meja je v tem kraju popolnoma vravnana. Prepir je le zaradi pravice do paše. Ko je po gorah padel sneg, so Črnogorci s svojimi čedami prišli v nižave. Take prepire bodo pa že poravnale lokalne oblasti. Poboji so pa v teh krajih že tako navadni, da se jim nikdo ne čudi. V večstoletnih bojih je prebivalstvo se navzelo preveč bojevitiga duha, kateri se prerad pokaže še v mirnih časih.

Bolgarija. Pojutrnjem se začne v Sredu pred vojaškim sodiščem obravnava proti bivšemu vojaškemu častniku Luki Ivanoviću in njegovemu bratu Stojanu, ki sta nameravala umoriti kneza Ferdinanda in pa ministerskega predsednika Stambolova.

Francija. Pomorski minister je naročil podrejenim oblastvom, da naj takoj odpusté vse delavce, ki kažejo anarhistične ideje. Pri tem se ne smejo ozirati na to, koliko let je dotičnik že v delu in koliko rodbine da ima. V pomorskem ministerstvu se najbrž bojé, da bi delavci iz državnih ar-

zenalov ne pograbili ob priložnosti kacic razstrelili ali priprav, katere bi potem porabili anarhisti pri svojem delu. Previdnost je potrebna sedaj, ko od raznih strani prihajajo poročila, da je pokraden dinamit. Seveda bode težko prave izbrati, ker najnevarnejši ptički se z lepo ne bodo izdali. Tako se utegne pripetiti, da bodo odpustili le nekaj bolj nepremišljenih delavcev, ki radi zabavljajo po gostilnah proti sedanjim razmeram, prave anarhiste pa obdržali v službi.

Francija in Madagaskar. V francoski zbornici je Brunet interpeloval o položaju na Madagaskaru. Ministerski predsednik je priznal, da položaj na tem otoku za Francoze ni posebno ugoden. Če pošlje vlada kako ekspedicijo na Madagaskar, on ne more povedati, vsekako bode Francija varovala svoje pravice. Zbornica je na to se izrekla, da boče podpirati vlado v vsem, kar bode storila, da Franciji pridobi spoštovanje in veljavo na Madagaskaru.

Razgled po slovanskem svetu.

Razkolna ruska cerkev.

Rusko uradno glasilo „Pravitelstvjennyi vjestnik“ je priobčil letošnje poročilo prokuratorja „sv. sinode“ „Pobjedonosceva“, v katerem vsako leto popisuje carju, kako je z razkolno cerkvijo. Iz tega zanimivega spisa posnemamo to-le: „Sijajno delovanje grško-pravoslavne cerkve se stika v zapadnih škofijah z raznovrstnimi težavami, ki jih uprizarjajo drugoverci, ki vzdržujejo neprijateljstvo, ali celo sovražna načela gledé pravoslavja in ruske narodnosti. Politiško-katoliška propaganda deluje, kakor vedno. Bolj in bolj se razvema in širi skrivaj svoje mreže tako, da je čisto jako težko jih odkriti, in velikokrat rabi grda sredstva, da bi dosegla svoj namen.“

V nadvislanskem ozemlju (to je, v poljskem kraljestvu) se ustavljajo razprostranju pravoslavja tisti v pravi veri še ne utrjeni ljudje, katere je sv. cerkev k sebi pripojila po uničenju takoimenovane unije. Vedno pa še razburja katoliško duhovstvo te odceplence s tem, da jim deli sv. zakramente. V teh krajih škoduje naši sv. cerkvi tudi to, da, žalibog, ne praznujejo pravoslavnih praznikov, in končno še to, da so trdovratneži v unijatski zmoti v vedni zvezi s svojim duhovstvom, ki je ubežalo v Galicijo.

Ravno tako mnogo krivic se godi naši cerkvi pri Nemcih, ki se prištevajo protestantizmu, ali kateri izmej njegovih ločin. Najlepša posestva v zahodnih in južnih pokrajinah našega carstva so v njihovih rokah; tam zapeljujejo rusko ljudstvo in širijo krivoverske zmote. Kako škoduje njihov vpliv bogaboječemu ruskemu narodu, se najlojše spozna odtod, ker se tako silno širi štunda, ki je naravnost povstala iz protestantizma in ima svoj vir v nemških naselbinah; to so potrdili vsi tamošnji nad-duhovniki (arhijereji).

Ta uneta propaganda škoduje neizmerno in v vsakem oziru; njeni nameni niso samo verski, temveč tudi politični. Škofijski misijonarji v jekaterinoslavski guberniji (nad Črnim morjem) spričujejo jednoglasno, da ima nemška propaganda socialno-politični temelj, in da je verska stran samo plašč za te namene. Ta propaganda razširja mej narodom trditve, da je nered v carstvu.“

To poročilo nam potrjuje že stoletja staro resnico, da je razkol nestrpljiv. Siloma je odtrgal na milijone zjedinjencev od katoliške cerkve in jim nadél uradno ime svoje cerkve. Mnogo jih je res sčasoma zatajilo svojo vero, a mnogo jih je vendar ostalo zvestih, ki nikakor niso hoteli hoditi k razkolni službi božji ali prejemati pri razkolnih popih sv. zakramente.

Kake muke morajo prestajati zaradi tega, je pisal „Slovenec“ že večkrat, vzlasti pa leta 1888, ko je priobčeval pisma ubogih katoliških pregnancev. Nestrpnost razkolne Rusije se bo pa brez dvojbe maščevala. Na ta način ne bo vzdržala vere v ljudstvu, marveč le pospeševala krivoverske vere in državi nevarne ločine.

Ne moremo sicer zamolčati, da je tudi v Pobjedonoscevih besedah nekaj zdravega jedra: ideja državna v Rusiji ni ločena od verske ideje; država ruska priznava vero kot svoj najboljši temelj, in njeno obrambo kot svojo dolžnost. Ta misel, ki odseva iz njegovega poročila, bi postala že sama na sebi za Rusijo najrodovitnejše seme blagostanja,

miru in sreče, če bi bil kruti, temni razkol dostopen vsaj znanstvenemu raziskavanju gledé zapadne cerkve.

Katoliška bogoslovska voda bi razbila studen led, ki pokriva vzhodno od Rima ločeno kršćanstvo, in bi razširila novih idej otrplemu njegovemu ustroju, prod vsem bi pa zanesla mej nesrečno razkolno ljudstvo in njegove oblasti pojem prave svobode, ki sicer brani odločnost, a nikdar ne odobruje tiranstva.

Zdrava in resnična je tudi misel o zvezi raznih ločin s protestantstvom. Ei, da bi ne bila že od Petrovih časov sém toliko posegala s svojim vplivom protestantska Nemčija, bi bilo pač bolje na Ruskem!

Zato je vsak poskus, otresti se nemškega protestantskega vpliva, brezmejno koristen. Žalibog, ga ni mogoče uničiti.

Nemški naseljenci imajo res najboljša posestva; izobraženi so poleg tega in izredno marljivi. Ruski pisatelj Vjelicyu piše, da jako umno obdelujejo svoja zemljišča. Samo za Dnjeprom jih je 310.000; tam imajo 513 vasic in posestva 2.775.000 desetin, tedaj več nego 3 milijone naših juter. Zemljo so tako zboljšali, da njihove desetine ne dobiš izpod 125 rubljev, mej tem, ko jo v sosesčini lahko kupiš za 45—70 rubljev. Rad in snaga sta pri njih domá. Občine so jako bogate; zaklad nortiške naselbine znaša n. pr. 1.235.000 rubljev.

Tudi drugod vsperajo nemški naseljenci prav tako. Zato je pa tudi njih vpliv tolik, in ni čuda, da ljudstvo sprejemlje od njih tudi njihove verske zmote, katerim Pobjedonoscev z vso svojo „sveto“ sinodo ne bo nikdar kos.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. januarja.

(Cesarjevo potrdilo.) Presvetli cesar je z odlokom dné 16. jan. potrdil sklep deželnega zbora kranjskega kot zakou, s katerim se deloma spremeni deželnozborski volilni red. — Ta prememba se je zvršila vsled ustanovitve novega okrajnega sodišča v Cirknici.

(Dekliška meščanska šola.) Pod tem naslovom je objavil včeraj „Slov. Narod“ novico, da vodstvo uršulinskega konventa v Ljubljani snuje dvoje meščanskih šol, ter pravi: „Poučni jezik bi bil seveda nemški.“ Na podlagi te ugotovitve pa govoreč o višji dekliški šoli piše: „Umetno bi pač bilo, da se ta zadeva že spravi v tir, zlasti če pomislimo, da hočejo uršulinke z nemškimi meščanskimi šolami delati temu potrebnemu zavodu konkurenco.“ — Resnici na ljubo temu nasproti ponavljamo, kar smo že pred meseci naznanili in kar bi moralo znano biti tudi „Narodu“, da č. gg. uršulinke snujejo dve meščanski šoli in sicer slovensko in nemško; slovenska bi bila nadaljevanje dosedanjega 6., 7. in 8. razreda zunanje šole, nemška pa nadaljevanje 6., 7. in 8. razreda notranje šole, pa tako, da bo na notranji meščanski šoli z nemškim učnim jezikom slovenščina obvezni predmet in da se bo krščanski nauk za otroke slovenskih staršev v slovenščini poučeval. Dejanjski bi se torej gledé učnega jezika ničesar ne spremenilo, le višji razredi dosedanjih dveh šol bi dobili posebno ime meščanske šole in temu primerno vredbo učnih predmetov. S tem pa nočejo uršulinke delati nikake konkurence kakoršnimkoli šolam, ampak hočejo le spolniti postavne zakone (z dné 8. junija 1883, št. 10.618, čl. IV.), kateri določujejo, da so osemrazrednice spremeniti v petrazrednice in meščanske šole — določbe, katere so bile dosedaj na Kranjskem le mrtva črka. Neosnovano je tedaj in z resnico v nasprotju, ako zaradi tega „Narod“ očita č. gg. uršulinkam ponemčevalne namene ter s tem dokazuje potrebo višje dekliške šole.

(Davki na Kranjskem.) Letnemu poročilu deželnega odbora povzamemo, da je kranjska dežela l. 1892. plačala vseh cesarskih davkov 1.550.985 gl. 16½ kr., vseh priklad pa 783.954 gl. 48½ kr., torej vsega davka s prikladami vred 2.334.939 gl. 65 kr. Vsled uim se je davkov in priklad odpisalo 35.174 gl. 28 kr.

(Deželni zbor dalmatinski razpuščen?) Listi poročajo, da namerava vlada razpustiti dalmatinski deželni zbor in sicer zaradi tega, ker hoče narodna hrvaška večina skleniti adresu na cesarja, naj se Dalmacija vtelesi s Hrvatsko zemljo. Čudna prihodnost se nam obeta.

(Poročil) se je včeraj v frančiškanski cerkvi v Ljubljani gospod Alojzij Vodnik, kamnoseški mojster in posestnik s gđ. Ivanko Pogačnikovo. — Čestitamo!

(Bolniški stroški v tujih bolnicah.) L. 1892 je bilo kranjskih domačincev v tujih bolnicah zdravljenih 3951, za katere je dežela plačala oskrbnih stroškov 79.746 gl. Največ stroškov se je nabralo v tržaški bolnici, namreč 18.357 gl., v obeh zagrebških 15.832 gl. itd.

(Nova slovenska posojilnica) se snuje v Klečah blizu Beljaka na Koroškem. To bode osemnajsta slovenska posojilnica Koroška. Slava snovateljem! — Nasprotni nemški listi se že vjedajo nad novo narodno postojanko in obirajo neutrudne snovatelje, katerim pa vse to le sijajno spricuje, da so pravo zadeli! Ob čemer se vjedajo zagrizeni nasprotniki, to nam je gotovo v korist!

(Žgane pijače.) Pri samostojni nakladi na žgane pijače je dežela kranjska l. 1892 imela vsega prihodka 238.004 gl. 73 kr., stroškov 40.282 gl. 5½ kr., torej čistega prihodka 197.722 gl. 67½ kr.

(Iz Podzemlja), 20. jan.: Danes je tukaj umrla Helena Romé roj. Zupanec, mati tukajšnjega č. g. župnika, v 71. letu. N. v m. p.!

(Iz Kroke) 22. januarja: Veselica, katero je imela tukajšnja požarna bramba v nedeljo 21. januarja t. l. se je dobro obnesla. Zabava je bila prijetna. Tudi naši sosedni obiskovalci so se zadovoljni vrnili domu. Cisti dohodek namenjen za požarno našo brambo znaša 51 gl.

(Premije za pobite zveri.) V dóbi od 1. jan. 1893 do konca leta se je na Kranjskem za pobite zveri, vidre in stekle pse plačalo premij v znesku 204 gl., in sicer za 1 medveda 30 gl., za 1 volkuljo 25 gl., za 1 starega volka 20 gl., za 1 mladega volka 5 gl., za 27 vider 54 gl., za 14 steklih psov 70 gl.

(Zavarovalnice proti požaru) so za l. 1892 na korist požarno-brambenemu zakladu na Kranjskem vplačale 6368 gl. 97½ kr. — Gasilnim društvom oziroma občinam se je l. 1893 dovolilo podpor v znesku 6385 gl.

(Glas izmed občinstva.) Vsekako posebno zanimarjen je spodnji konec dunajske ceste. Za danes opozarjamo samo na jeden nedostatek. Jeden vodnjak pri sv. Krištofu je nujno potreben. Sedaj rabi vse občinstvo jedini cerkvenikov vodnjak, koder se vzlasti po leti ljudje niti zvrstiti ne morejo. Zato nadlegujejo sosedne hiše in prebivalci krog sv. Krištofa niso s tem nikakor zadovoljni. V njihovem imenu prosimo tedaj slavni magistrat, naj preskrbi vodnjak in nam se zdi, da bi bil prostor mej cerkvijo in mej vhodom na novo pokopališče najbolj primeren.

(„Hrvatska.“) Dnevnik „Hrvatska“ je ustavljen. List je bil namreč vlani obsojen na 700 gl. izgube pri kavciji. Ker se ta ni še dopolnila, je list sedaj ustavljen. Vredništvo „Hrvatske“ pa naznanja, da bo morda že do 24. t. m. vsa stvar se vredila.

(Dr. Lazar Vankov.) Dne 11. t. m. je bil promoviran na zagrebškem vseučilišču za doktorja modroslovja Bolgar Lazar Vankov. Njegovo delo: „Šipčanski Balkan i okolica u geoložkom in petrografskom pogledu“ je v lanskega leta izišlo v „Radu“ akademijnem bogato okrašen. Doma ima službo državnega geologa pri trgovskem in poljedelskem ministerstvu. V geoložkem in petrografskem obziru preiskava Bolgarijo; dosedaj je našel že tri rudnike. V Zagrebu je poslušal vzlasti rajnega dr. Pilarja.

(Hrvatska na mejnarodni razstavi na Dunaju.) Na Hrvatskem se je sestavil odbor, ki naj bi skrbel, da bi bila tudi Hrvatska dostojno zastopana pri razstavi. Dosedaj se jih je že mnogo prijavilo: tvornice pohištva, salam, stekla, parobrodi, mlini itd. Pripravlja se tudi, da bi se priredila skupna razstava hrvatskih vinogradnikov.

(Umor in samomor) V Krakovem je igralec M. Chądziński zadnjo sredo ustrelil igralko Wyrwiczówno v njenem stanovanju in za tem sebe. Slavoljubje, ki se mu pa ni hotelo izpolniti, in strastno nagnenje do igralka ga je privedlo do tega žalostnega koraka.

(Avg. Košciša Žaba.) bivši ruski poslanik v Erzerumu, je nedavno umrl v Smirni, star 94 let. Rajni je bil rodóm Litvin in znamenit strokovnjak v vzhodnih jezikih. Prvi mej evropskimi učenjaki je jel proučevati kurdijski jezik in slovstvo. Najznamenitejše njegovo delo v tem obziru je l. 1860 v

Petrogradu izdan „Recueil de notices et récits Kourdes“; izdal je tudi slovar kurdijsko-francoski.

(Casnikarstvo.) Nedavno (št. 10.) navedene številke o nemških časnikih mi je nekoliko popraviti. Po: „Sperling: Adressbuch“ za l. 1893 imajo naročnikov: „Neue fr. Presse“ 41.000, „Extrablatt“ 50.000 (v božični izdaji 140.000), „Fremdenblatt“ 20.500, „Presse“ 15.000, „Neues Wiener Tagblatt“ 42.500, „Tagblatt“ 24.000, „Oesterr. Volkszeitung“ 24.800, „Deutsche Ztg.“ 15.000, „Grazer Tagespost“ 15.000, „Bohemia“ 12.500, „Prager Tagblatt“ 13.000, socialdemokratična „Arbeiterztg.“ 20.000 itd.

+ 4.

Društva.

(Odbor uradniškega stavbinskega društva) se je dné 21. t. m. v prisotnosti c. kr. notarja g. dr. Jerneja Zupanca konstituiral in so bili v predsedništvo izvoljeni gg.: Ivan Svitil, c. kr. stavbinski svetnik, predsednikom; Ivan Plantan, c. kr. notar, prvim podpredsednikom, in Roman Waschica, c. kr. nadinženér, drugim podpredsednikom. — V ravnateljstvo izvoljeni so bili dalje gg.: Jaromir Hanuš, vodovodni inženér; dr. Ivan Jan, magistratni tajnik; Anton Klein, posestnik in pisarniški ravnatelj mestne hranilnice; in Josip Perhave, c. kr. davkarski uradnik v pokoju in glavni zastopnik „Feniksa“; ter šteje ravnateljstvo s predsedništvom vred 7 členov. — Prošnja za registriranje združne tvrdke in njenih pravil vložila se je pri c. kr. deželnem sodišču, ter prične društvo svoje delovanje s 1. februarjem t. l. — Z razpošiljanjem tiskovin pričelo se bode takoj, ko bodo izgotovljene; med tem pa naj blagovolijo oni gospodje, ki že društvo pristopiti, to pismenim potom pod naslovom društvenega vodstva storiti.

(Vabilo na veselico), katero priredi „Tržaško podporno in bralno društvo“ v soboto, dné 27. januarja t. l., v redutni dvorani gledališča „Politeama Rossetti“ (vhod „Via Chiozza“). — Pri plesu bode sviral orkester c. in kr. pešpolka št. 87. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 krono. — Vstopnice se dobivajo v društvenem uradu („Via Stadion“ št. 19), v kavarnah „Commercio“ in „Tedesco“, pri posameznih odbornikih, kakor tudi na večer veselice pri blagajnici od 7. ure naprej.

Vodstvo.

Narodno gospodarstvo.

Lovski zakon.

(Konec.)

Za kmetovalca jako neugodni so §§ 69. do 78., ki obsejajo določila o postopanju pri presojevanju škod, storjenih po lovu in divjačini. Ako se ti paragrafi primerno ne spremené, se bode poškodovanec bal sploh pričeti kako tožbo, ker za slučaj, da pravdo zgubi, ga zadenejo veliki stroški komisije. Točka 77. celo določuje, ako je lovski zakupnik ponudil gotovo svoto za škodo, posestnik je pa ni sprejel, komisija bi pa spoznala, da je škoda manjši nego ponujani poravnalni znesek, potem se sme tožniku naložiti, da povrne primeren del stroškov. Kdo bode potem še tožil? Vzemimo slučaj: Zajec objé 20 na stalno mesto vsajenih drevesc. Lastnik toži in zahteva 20 gl. odškodnine. Vsako drevesce, ki dobro raste na stalnem mestu, je tudi več vredno kakor 1 gl. Lovski upravičenec bi pa ponudil 10 gl. Veščak, za katerega se kliče navadno kak lovec ali pa gozdar, ali vsaj kak prijatelj lovec, bode pa rekel: „Tako drevesce se dobi v vsaki drevesnici za 40 kr. Škoda znese torej 8 gl.“ Politični uradnik, ki pač ne bode s sadjerejem simpatiziral, bode izjavo veščakovo potrdil. Sadjerejec bode dobil 8 gl. odškodnine, plačati bode pa moral morebiti komisijjskih stroškov dvakrat toliko. Točka 77. naj bi se tako spremenila, da mora lovski upravičenec komisijjske stroške vselej plačati, če je le divjačina v resnici naredila kako škodo.

Že iz dosedaj povedanega zamore sleherni spoznati, kako krivičen za kmeta je načrt novega lovskega zakona. Koliko skrb razodeva načrt za divjačino! Okrajni glavar, ako bode imel do divjačine veliko ljubezen, bode smel kar prepovedati streljati za 2 leti nekatere vrste divjačine. „Kdo bode pa potem škode, storjene po divjačini, plačal?“ je vprašal rajni Kavčič. Lovne živali se ne smejo loviti v skopec in past. V krajih ob vodah se bodo morale napraviti primerne priprave, da se bode divjačina lahko rešila, kadar naraste voda. Še to torej! Kmet želi, da bi nobenega zajca na zemlji ne bilo, pa mu bode še moral delati mostove, da bode lahko prišel čez potok v njegov sadovnjak!

Načrt lovskega zakona milostno dovoljuje, da bode smel posestnik divjačino poditi od svojih zemljišč s strašili in ponočnimi ognji. S palico pa že

menda ne bode smel prismukniti dolgouhega zajca. Novi zakonski načrt je nevaren tudi radi tega, ker daja vso oblast okrajnemu glavarstvu. Županstva nimajo nobene veljave. Nekateri točke pač določujejo, da mora okrajno oblastvo zaslišati občinsko predstojništvo. Ravnanje se pa po mnenju županstva okrajnemu glavarstvu ne bode treba. Vemo pa, kako prijatelji kmetov so nekateri gospodje. Dobro nam je še v spominu zadeva Borna v tržiških planinah. Ravno z vplivno pomočjo je pripravil že toliko kmetov ob njihove planine.

Ker je načrt novega lovskega zakona kmetijstvu jako neugoden, da naravnost škodljiv, ga poslanci v deželni zboru nikakor sprejeti ne smejo, ako imajo količkaj srca za ubozega slovenskega kmeta-trpina. Ker pa mnogi tudi slovenski poslanci nimajo srca za potrebe slovenskega kmeta, da si besedo „za narod“ vedno na ustnicah nosijo, se bojimo in se tresemo, ko bi bil predložen vladni načrt vendar le sprejet.

Ko je l. 1888 kanonik Klun v deželni zboru tožil o škodi, ki jo delajo zajci in predlagal, da bi se smeli zajci že s 1. septembrom streljati, ga je poslanec Kersnik smešil, češ, da pač ni zajec „tako roparska žival“. In ko sta lansko leto poslanca Povše in Kavčič se krepko potegnili za blagor kmeta in kazala na slabe strani novega načrta, je bilo to poslancu dr. Tavčarju, ki je, kakor znano, velik lovec, že preveč, ter je predlagal konec debate, dasi je želel še tudi poslanec Žitnik govoriti. Ako je že prvakoma slovenskega razumništva več za jednega zajca, kakor za blagor slovenskega kmeta, kaj naj mislimo še le o njihovih opredah. Zatorej kličemo vsem pravim zastopnikom naroda: „Caveant consules, ne res publica quid detrimenti capiat!“

Liga + 62.

Izvoz blaga na Španjsko.

Vsled dekreta, razglašenega od kralj. španjske vlade dne 1. januarja t. l., zagotavlja se našemu blagu pri izvozu na Španjsko ona znižana carina, kakor je obsežena v z dnem 1. januarja t. l. veljavnih trgovinskih pogodbah Španije s Švico z dne 13. julija 1892 in z Norveško z dne 27. jun. 1892. Ker vsled tega naše blago vživa v Španiji največje olajšave, odredilo se je z odlokom skupnega ministertva z dne 31. decembra 1893 (drž. zak. št. 2 iz leta 1894), da ima vživati tudi španjsko blago pri uvozu v Avstro-Ogersko največje olajšave.

Telegrami.

Celovec, 24. januarja. V deželni zboru je gospod Einspieler ugovarjal nameščenju protestantskih dijakonov v bolnišnici ter predlagal, naj namestijo usmiljene sestre. Predlog se je izročil finančnemu odseku.

Dunaj, 23. januarja. Slavnostnega shoda zemljepisne družbe v spomin srečnega povrata nadvojvode Franca Ferdinanda udeležili so se nadvojvoda Rainer, vojvodi Cumberland in Württemberg, vojni minister, več dvornih in državnih dostojanstvenikov ter učenjakov. Pomorski poročnik Hauer Delacerto je predaval o tem potovanju. On je namreč spremljal nadvojvodo v Ameriko. Predsednik mu je izrekel zahvalo in svoje zadoščenje, da je nadvojvoda dovolil, obširno poročati o tem potovanju.

Dunaj, 24. januarja. Govori se, da se snide državni zbor mej 20. in 22. februarjem.

Lino, 23. januarja. Deželni zbor je sklenil jednoglasno, poprositi vlado, da naj opusti grajenje železnice čez Ture in s podaljšanjem železnice po Kremski dolini do Liezena in grajenjem železnice iz Loke v Divačo napravi boljšo zvezo s Trstom. Poslanec Doblhamer je obljubil, začeti v državni zbornici akcijo proti železnici čez Ture, ki bi bila škodljiva Češki, Dolenji in Gorenji Avstriji.

Pisek, 23. januarja. Pri današnji dopolnilni volitvi za državni zbor je izvoljen Mladoček Kurz.

Belgrad, 24. januarja. Popoldne se je nova vlada predstavila skupščini, katere zborovanje se je ob enem odložilo do 1. dne februarja. Vlada skupščine ne misli razpustiti, temveč hoče s sedanjo dalje delovati v korist dežele, ker bode to pomirljivo vplivalo na deželo.

Belgrad, 24. januarja. Ostavka Grujićevega ministertva se je vsprejela. Nova vlada je že sestavljena. Bivši poslanec na Dunaju Simić je prevzel predsedstvo in vnanje stvari, začasno tudi finance, general Zdravković javna dela, državni svetnik Nikolajević notranje stvari, polkovnik Milovan Pavlović vojsko, velikošolski profesor Lazarić narodno gospodarstvo, velikošolski profesor Andrej Gjorgjević pravosodje in začasno nauk.

Rio de Janeiro, 23. januarja. Vsak dan jih povprek 11 umrje za rnmemo mrzlico.

Zdrav želodec in redno čiščenje ohranjuje raba premovane **želodčne tinkture** lekarja Piccolija v Ljubljani. Ne more se dovolj priporočati zaradi racionalne sestave in prekušenega zdravilnega vpliva. Steklenica 10 kr. 584 5 10-4

Umrli so:

22. januarja. Jožefa Bokavšek, delavčeva žena, 56 let, Opekarska cesta 35, splošna vodenica. — Jera Rakovec, gostija, 72½, leta, Trnovske ulice 7, vsled raka.

23. januarja. Amalija grofinja Lichtenberg, zasebnica, 87 let, Turjaški trg 1, pljučna mrtvičnost. — Jožef Šlajpah, branječev sin, 11 let, Ključaničarske ulice šte. 2, jetika. — Makso Zupančič, krojačev sin, 5½, leta, Streliške ulice 11, škrlatica.

Tuji.

22. januarja.

Pri **Matiču**: Turri iz Trsta. — Schlesing, Herzog, po-tovalca; Pressburger, Müller, Schafrank in Weiss, trgovci, z Dunaja. — Doganotz, trgovec, iz Vel. Lašič. — Klausberger

Kovertes s firmo
priporočila
Katoliška Tiskarna
po nizke ceni.

Alozij Vodnik
hamnoseški mojster in posestnik
Ivanka Vodnik roj. Pogačnik
poročena.
Ljubljana, dne 23. prosinca 1894.

iz Gradca. — Karol vitez Schwing pl. Matere iz Bolzana. — Gospa pl. Fichtenau s hčerjo iz Novega Mesta. — Spielmaon iz Bele Peči. — Marija Hering, soproga c. kr. uradnika, iz Šmohorja. — Kette, inženir, iz Rakeka.

Pri **Novem**: Zufar, soproga logarskega uradnika, iz Albone. — Schäfer, višji nadzornik, iz Beljaka. — Janko Zakrajšek iz Šmarja. — Ivan Piber iz Bohinja. — Moline, zasebnik, iz Tržica. — Missmayer, tehnik, iz Vel. Kanize. — Jos. Riemi, inženir, iz Grosuplja. — Zupan iz Kamne Gorice. — Leopold Zettel iz Sevnice. — Nikolaj Krizaj, župnik, iz Prema. — Gessner iz Stutgarta. — Moric Tauber, Alfred Streitenfels, Eisenstädter in Böhm z Dunaja. — Franciska Meneinger, trgovčeva hči, iz Bistrice.

Pri **Južnem kotodvoru**: Karol Zweyer in Leopoldina Resnik iz Boh. Bele. — Dornsky iz Augsburga.

Pri **bavarskem dvoru**: Anton Požar, nadučitelj, s Trate. — dr. Kraut iz Kamnika. — Samide in Jaklič s Kočevske Reke. — Čerue in Klun iz Kočevja.

Pri **avstrijskem caru**: Fleischmann z Dunaja. — Peterzell, zasebnik, iz Vel. Lašič.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	735.3	3.0	sl. zap.	dež	2.00
23. u. pop.	734.1	4.4	"	oblačno	dež
9. u. zveč.	734.4	5.4	"	"	

Srednja temperatura 3.4, za 6.3° nad normalom

Londonska kava

je pražena in zmlata iz prezrelih kavinih zrn, drobirja in odpadkov finih kavinih vrst, kakor **Jawa, Ceylon, Domingo, Guatemala**, ki se nabere pri lušenju in izbiranju v Angliji, ako finega okusa, aromatična in močna.

Ploščinaste pušice za poskušnjo

po 4 kilo čiste vsebine se pošiljajo po pošti proti povzetju gld. 4.80 že zacarinjene in poštne proste v vse kraje Avstro-Ogerske.

60.15—14

R. MAITI v Kopru.

Božjast.

se ozdravi, ne da bi se zopet povrnila, tisočeri dokazujejo ta čudovit uspeh znanosti. Obširna poročila z marko za odgovor naj se pošljejo na: 604 20-9 „Office Sanitas“, Pariz, 20 Boulevard, St. Michel.

606 **Vi ne kašljate več, če rabite** 20-8

Kaiserjeve prsne bonbone

ki so dobrega okusa in lajšajo kašelj, hripavost, prsni in pljučni katar. — Pristne v zavitkih po 20 kr. ima gosp.

Viljem Mayr, lekarničar na Marijnem trgu.

Dunajska borza.

Dne 24. januarja.			Dne 23. januarja.			4% srečke dunajske parobrodne družbe . . . 141 gld. — kr.		
Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld. — kr.	Ogerska zlata renta 4%	117	gld. 50 kr.	Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18	75
Srebrna renta 5%, 16% davka	97	80	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	75	Rudolfove srečke, 10 gld.	23	—
Zlata renta 4%, davka prosta	120	10	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	145	75	Salmove srečke, 40 gld.	70	—
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97	55	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	160	50	Waldsteinove srečke, 20 gld.	48	—
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1025	—	Državne srečke l. 1884., 100 gld.	195	50	Ljubljanske srečke	23	50
Kreditne akcije, 160 gld.	354	75	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	40	Akcije angio-avstrijske banke, 200 gld.	154	75
London, 10 funtov strl.	125	30	4% kranjsko deželno posojilo	97	60	Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2930	—	—
Napoleonodor (20 fr.)	9	95½	Kreditne srečke, 100 gld.	194	25	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	108	50
Cesarski cekini	5	91	St. Genois srečke, 40 gld.	70	—	Papirnih rubeljev 100	135	50
Nemških mark 100	61	30						

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wellzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.